

Szerkesztőség és kádóhivatal
Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp F. utorraktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő h. tköznapiokon délelőtt
9-11 óra között,
Bolonya, nester-utca 325. sz. a
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmenteseni de küldendőek.
Kéziratok vissza nem datnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI AR.
helyben házhoz hordva v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hİRde-
téseknel kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetti.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek és ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, dícső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszuaszoói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szen-
ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube
L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelík Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

23-ik szám.

Brassó, Szombat, február 25-én.

IV. évfolyam 1888.

Furcsa politika.

Az erdélyrészi román lapok politikájáról gyakran van alkalmunk megemlékezni és a fölött ítéletet mondani. Rendesen kárhoztató, mert az általuk követett irány nemcsak hibás, nemcsak káros, hanem egyenesen bűnös is. Ennek következménye, hogy a „Gazeta Transilvaniei“ létének második félszázadát az állam ellen való izgatásért sajtóperrel kezdi meg. — Az állam tekintélyének s polgárai közötti békés egyetértésnek megóvása szempontjából ör-
vendenie kellene minden híu magyar szívnek, ha az ezek ellen elkövetett minden merénylet — és így ez is — megtoroltatik.

Ámde az ily fegyver kétélű. Jele ez an-
nak, hogy — fájdalom — daczára a képzel-
hető legalkotmányosabb szabadságnak, még
vannak e hazában veszedelmes ellenségei e ha-
zának, mely nekik éltet adott és kenyeret
nyújt. Akárhogy fogjuk is fel a helyzetet és
dolgot, tagadhatatlanul szomorú tény ez, mely
az államkormányzat s erre hivatott közegeinek
nagy éberségét igényeli.

Egy hazában lehetnek — s mindenütt
vannak — különböző pártok. Mindegyiket azon-
ban csak egy célnak kell áthatni s ezen egy
cél: a haza boldogsága. Az eszközök,
melyek ezt eredményezik, lehetnek különbö-
zők, s a pártok is ezek szerint alakulnak. A
melyik felülemelkedik, az a helyzet ura, érvé-
nyesíti eszközeit. A többi ellenzékét képez.
De nem ellenséget. Ott, hol a pártalakulások
ellenségeskedéssé fajulnak, ott sem egészséges
politikai, sem társadalmi élet nem képzelhető.

Vannak országok — s épen a szomszéd
Románia is az — hol dinasztia-ellenes párt
is létezik, a mi elég szomorú ugyan, de még
ezek sem mondhatók hazaelleneseknek, mert
végső céljokban ők is bizonyára csak hazá-
jok javát akarják, mit — elég hibásan — a
jelenlegi dinasztia nélkül vélnek elérhetőnek.

Egyenesen hazaellenes elemet csak legrit-
kábban lehet találni s akkor is csak egyeseket.
Fájdalom, hogy nálunk más viszonyok létez-
nek. Nálunk hazaellenes párt is van, még
pedig számban nagy: a passzivista románok.
Hiába tagadják, minden tettök bizonyítja; lap-
jaik ennek híu tükrei. A „Tribuna“ sajtópör-

ben volt s előtte áll; a „Gazeta“ legközelebb,
a magyar sajtószabadság negyvenedik évfor-
dulójának előnapján fog számolni két cikkért,
melyek államellenes izgatásokat tartalmaztak.

Vajjon ez nem kétségbekonhatatlan haza-
fiatlanság? Vajjon ez nem nyílt megtagadása
az édes anyának, melynek emlőin táplálkoz-
nak? — Eddigél ez az irány csak politikai
s nemzeti téren nyilvánult; ujabban a közgaz-
daság terén is lábra kapott. A „Tribuna“ va-
lóságos izgatást folytat a Romániával való
vámsszerződés megkötése érdekében Magyaror-
szág érdekeinek feláldozásával. Izgat, felhívja
a népet: gyakoroljon pressziót a kormányra,
hogy kösse meg minden áron a szerződést.

Ez igazán a képzelhető legfurcsább poli-
tika. A „Tribuna“ feledi, hogy Magyarország
közgazdasági érdekeiben a hazai románok gaz-
dasági érdekei is érintvők. Feledi, hogy azok
a hátrányok, melyek az országot érnék, épen
úgy sújtanak a románokat, mint minden más
nemzetiségit, mert a pénzben nincs nemzeti-
ség. Feledi, hogy ha a romániai marhákkal
a keleti marhavész esetleg behurczoltatnék, an-
nak ép úgy esik áldozatul azon földhöz ragadt,
szegény román paraszt egyetlen marhája, mint
a gazdagabb magyar vagy német birtokosé.
Feledi, hogy az a kár, melyet egy reánk néz-
ve hátrányos szerződésből az ország iparát éri,
ép oly mértékben sújtja az eddig Romániába
kivitt erdélyi román háziipart, a szegény hét-
falusi román családot, mint a gazdag brassói
szász posztógyárost. Feledi általában, hogy a
kárból a románok sem vétetnek ki, mert Ro-
mánia korántsem oly nagylelkű az ő itteni
fajrokonai iránt, hogy azoknak szerződésen kí-
vüli kedvezményeket meg compensatiokat ad-
jon. Előtte csak Románia érdeke. Reá nézve
ez mérvadó.

Elég szomorú, hogy akkor, midőn a ma-
gyar kormány minden lehetőet megtesz arra
nézve, hogy a vámháboru káros oldalát más
előnyökkel ellensúlyozza; midőn — hogy pél-
dával éljünk — a magyar kormány közegei
azon fáradoznak, hogy a törösvár-vidéki sze-
gény oláh lakosság életéhez szükségelt kuko-
ricza behozatalát lehetőleg megkönnyítsék:
ugyanekkor egy román lap — ignorálva mind-

ezt — az idegen állam érdekeiért lép sorom-
póba! . . .

A tulzó román lapok előtt — melyeknek
vezére a „Tribuna“ — a Dáko-Róman biroda-
lom látszik lebegni. Ámde egyet ők mégis
elfelednek. Ha valaha el is érnék ezen áb-
rándjukat — mitől hazánkat a magyarok is-
tene óvja meg — nem lesz ám közönyös a
majdani tulajdonosra, hogy vagyónából kipusz-
tított népet s románságot nyert-e örököül, vagy
jómódut. Már pedig, ha ma feláldozzuk leg-
vitalisabb érdekeinket, vagyoni gyarapodás kö-
vetkezni nem fog.

Ez a politika államkárosító s népkifosztó.
A „Tribuna“ furcsa politikája a román nép,
saját népe, gazdasági érdekeinek megrontója.

Belföld.

Brassó, febr. 24. (Országgyűlés.) A képviselő-
ház másfél óra alatt elintézte a szerdai ülés napirendét.
A budget törvényjavaslat harmadszori felolvasásban
is nagy többséggel fogadtatott el. A ház erre hozzá-
járult a főrendek által az állategészségügyi törvényja-
vaslaton tett módosításokhoz s elfogadta az igazság-
ügyi bizottság módosításaival a kabelekre vonatkozó
javaslatokat is. A gazdasági bizottság jelentése egy
vót teremőr özvegyének adandó évi 300 frt kegydíj
iránt vitát keltett, a mnenyiben Madarász József az
ügyet a bizottsághoz visszaküldetni indítványozta, évi
kegydíj helyett egy mérsékelt összegű végkielégítés
javaslatba hozatala végett. A ház azonban Csávossy
Béa előadó felszólalása után 97 szavazattal 68 elle-
nében a gazdasági bizottság javaslatát fogadta el.

A Romániával kötött határrendezési egyezmény
a miniszterelnök indítványára a közigazgatási bizott-
sághoz visszaküldetett.

Végül Kudlik János a felső-csallóközi inség
lés szegényügy iránt interpellált — sötét színekke
festve az ottani nyomort és inséget. Beszéde folyamán
alkalmat vett magának, kifakadni a zsidók és egy
zsidóasszony udvarképesítése ellen, de a ház elnöke
ekkor erélyesen közbelépett és szónok nem folytatá
tovább zsidóellenes excursióit, melyek az interpellatio
tárgyával amugy sem állottak összefüggésben.

Külpolitikai szemle.

Brassó, febr. 23.

A külügyi helyzetről fölmerülő hírek megerősítik
mult számunkban közölt értesüléseinket, melyek sze-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A vas- és cserépfazék.*)

Egy fazéknak kedve támad,
Bejárni a nagy világot:

•Utra kelek,
Olyan gyerek,
Ki vasból van, miért félne?
— S elindult, a botját véve.

•Egyedül tán még sem megyek,
Elhivom a testvéremet:
— Oh, jer velem,
Jó testvérem!
A nagy világot bejárni,
Sok ujat és szépet látni.

„Hajlamom és szerkezetem
Erre nem engednek engem,
— Szól a cserép —
Én olyan ép
És oly erős sem vagyok ám,
Hogy az utat kibírhathán.

Már a nevem is csak cserép,
Hitvány agyag, semmi egyéb;
Széles hátad,
Erős válad
S kemény bőröd van tenéked,
Nem olyan vagy, mint testvéred.

Nem történhetik baj véled,
Nyomoruság sem kísérhet;
Te olyan ép
Vagy, mint az ég:
Meg sem tudnál talán halni.
Jobb lesz nekem itt maradni.

•Ne félj, kedves testvér-hugom,
Nem lesz bajunk a nagy úton.
Jere velem,
Vigyáz szemem,
Megőrizlek bajtól, gondtól;
Minden ember reánk gondol.

A vasfazék szép beszéde
Hatott a cserép szívére:
„Ha csakugyan
Az utunkban
Lépteimre vigyázandnak,
Ráállok, adom szavamam!”

•Ugy lesz, testvér, a mint mondd,
— Szóltott a vas — lesz majd módod
Kényelemmel,
Könnyűséggel
Egymás mellett menni messze. —
S a két fazék utba kezd.

Két-két lábon elindulnak
Rengetegnek, hosszú útnak;
Ide-oda,
Majd tétova
Dülöngének nagy vigyázva
A lábasok táborába.

Minden kövön által mennek,
Himbálgatják fejüket;
Tíz lépésre
Pihenésre
Lecsücsülnek, — de a cserép
Belyukasztotta a fejét.

Igy van ez a nagy világban:
Csak a böles tér meg ép lábon,
Míg a bolond
Jól nekirent,
S egyszer bukják csak orrára:
Elmehetünk a torára.

A nő hivatása a család háztartásában és műveltségének fogalma.
(Vége.)

A nagy világ ezer jelenségének megismerése
ugyanannyi vágyat ébreszt bennünk, melyek kielégítése
vajmi gyakran jó ellenkezesbe épen a makrokosmos
törvényeivel, de az „én“ s ez teszi kis világgá, ezek
korlátain belül szabad akarattal bir. Szabad akaratját
nyilvánítja kis világán belül a nő is, midőn azt a sa-
ját ítélete alapján rendezi a nagy világ követelményei-
vel összhangzóan.

Ki vágyait, hajlamait, kívánságait akaratanak
tudja alárendelni, ki le tud mondani nem kényszerü-
ségből, de mert akarja, ki övéit ily irányban tudja
nevelni, az a világ legnehezebb dolgát, legszebb mű-
vészetét tanulta el, ezt megilleti, hogy művelt ember-
nek mondjuk.

*) József József „Romani Cibi“ czigány nyelvtanából közli
Kösz. Ferenz

rint — bár az orosz aktio iránya s hangja előzekeny s udvarias — minden irányban szükségesnek látszik annak konstataciója, minő módon kívánja Oroszország e viszonyok rendezése körül a további lépéseket megállapítani, s hogy remélhető-e megegyezés ebben a tekintetben.

Sajátságos, hogy míg az egész európai sajtó s a politikai körök az orosz kezdeményezésről beszélnek, melyre ama szóbeli nyilatkozatok adták meg az impulsust, a melyet Oroszország képviselői minden nagyhatalomnál tettek volt: addig Konstantinápolyból azt jelentik, hogy a porta hivatalos uton még nem kapott értesítést Oroszország legutóbbi lépéséről és így még nem volt abban a helyzetben, hogy azzal foglalkozzék.

De hogy kezdeményezés történt, a mely a kabinetek között már is tárgyalatik, az kétségtelen. Sőt a pétervári „Moszkovszkija Vjedomosztj” közli is ama jegyzék tartalmát, a melyet az orosz kormány a német, osztrák-magyar és török kormányhoz intézett s a melyben kijelenti, hogy a jelenlegi állapotok Bulgáriában veszélyesek az európai békére nézve és a berlini és bécsi cabinetet felszólítja, hogy tanácsolják a szultánnak, jelenen ki Ferdinand herceget uszupatornak és követelje leköszönését. Oroszország megígéri, hogy ha Ausztria-Magyarország az orosz javaslatokat lelkiismeretesen támogatja, — tekintettel lesz Ausztria-Magyarország érzékenységre. (Nagyon le leszünk neki kötelezve! Szerk.)

A legmegbízhatóbb helyről jövő értesülés szerint Ausztria-Magyarország, Angolország és Olaszország, a nélkül, hogy Oroszország javaslatát egyenesen visszautasítanák, Oroszországtól azt fogják kívánni, hogy a neki tetsző fejedelmjelöltet nevezze meg és hogy továbbá jelölje meg az eljárás módját arra az esetre, ha Coburg Ferdinand leköszönni vonakodnék.

Werder német tábornok 21-én este Pétervárra érkezett és mint a czar vendége a teli palotába szállt. A tábornokot a pályaudvaron a czar szárnysegéde fogadta.

Oroszország nagy pénzügyi operációja még mindig nincs lebonyolítva. Az orosz kabinet a francia, német-alföldi és belga consortiumtól, melynek élén a párisi „Comptoir d'Escompte” áll, 150 millió frankot kapott készpénzben kölcsönképen, mint azt múlt számunk távirata is jelezte. A consortium kijelentette Visnegradszky előtt, hogy nagyobb kölcsönnek Németországon, Belgiumban és Hollandiában való jegyzése csak akkor lehetséges, ha előbb a bolgár kérdés békésen megoldatik.

Az orosz katonai hatóságok nagy mennyiségű gabonát és zabot vásárolnak össze Dubnoban és a nemrég fölállított katonai sütőműhelyekben nagymennyiségű kétszersültet készítenek. Dubnora és a fontosabb katonai állomásokra sok lőszert szállítottak.

A bulgáriai mozgósítási híreket, melyekkel az utóbbi időben tele volt a világ, az udvar elutazása előtt tartott haditanácskozásra vezetik vissza, a melyben a tartalékosok hehivára és beosztására vonatkozó részletekre nézve megállapodásra jutottak.

Philippopolból érkezett hírek szerint a szlivnoi ezredet Burgaszba rendelték. A philippopoli helyőrség egy részét szintén Burgaszba várják. Azt hiszik, hogy Burgaszt és Várnát megerősítik, mely esetbe Orosz-

ország a berlini szerződés 1. cikkje alapján tiltakozást fog emelni.

A „Times”-nek azt jelentik Konstantinápolyból, hogy Romániát monarchiánk külügyi kormánya formászerűn biztosította arról, hogy azon esetben, ha Oroszország Románia területét megsérti, ezt az osztrák-magyar külügyi kormány a monarchia ellen intézett támadásnak tekinti s casus belli-nek fogja nyilvánítni. A porta monarchiánk ezen elhatározásáról, a „Times” jelentése szerint, a bukaresti kormány által már értesítettet.

Román lapszemle.

— A „Telegraf” aggálya. Baritia felszólalása Szlavics ellen. —

A szebeni „Telegraful” zokon veszi, hogy a mig az országgyűlés megszavazta a rendelkezési alapot a kormánynak, melyről senki sem ad számot s melyből a feladók s egy rakás emberiség seprője díjaztatnak s nem fogja sem idehaza, sem külföldön emelni Magyarországnak erkölcsi értékét: az alatt az egyházaknak szánt összegből 15 ezret levontak. Attól is tart, hogy a levonásnál nem fog a kultuszminiszter méltányosan eljárni, miután Zay az erdélyrészi ág. ev. szászok érdekében erősen felszólalt, kimondván kereken, — verde — hogy azt a 16 ezer forintot ő Felsége adta 1861-ben a szász ág. ev. egyháznak s ahhoz a ref. egyház gondnokai nem nyulhatnak, kik nagy származásu urak.

Talán jobb lett volna bevárni a miniszter intézkedését s csak azután jajgatni. Mi nem hiszszük, hogy a miniszter okot adna efféle előleges kifakadásokra. A mi a rendelkezési alapot illeti, megvan az egyebütt is a nélkül, hogy emiatt valamely országnak erkölcsi értékét csökkentenék. Szükséges rossz mindenütt, míg emberek lesznek, kik a fennálló rendet alattomos uton felidulni szeretnék s ha tőlük függene meg is tennék még Romániában is.

Ugyanbhan a számban közli a „Transylvania” mint az assotiatune romana lapja után, az öreg Barifinnek egy hosszú nyilatkozatát a n.-szebeni román polg. leányiskola ügyében, melyben kellő világításban mutatja be Szlavics Jánosnak a „Tribuna” főmunkatársának azon iskola iránt tanúsított magatartását. — Azt is mondja, hogy azok a közlemények, a melyeket a „Tribuna” azon iskola ellen hozott, nagyobb örömet okoztak az ellenfélnek, mintha 10—15 ezer forintot ajándékoztak volna annak az ellenfélnek, már t. i. a kultur-egyletnek.

Itt az öreg ur eldobta a sulykot, mert egyéb dolga van annak a kultur-egyletnek, nem ér rá a szebeni román polg. leányiskolával bibeődni. Veszekednek a román urak eleget egymás között nélkülünk is s nem szükséges, hogy mi is biztassuk őket.

A „Tribuna” arról vezérczikke, hogy Kossuth Lajos mit izent. Azt izente, mondjuk mi, hogy a tribunisták csak dulják továbbra is a romok között az egyetértést, hogy csak izgassanak továbbra is a natió nevében a magyarok ellen, mert ez nagy hasznára fog válni a natiónak. Azt izeni, hogy izgassa a magyar hadsereg ellen, hogy csak gyanúsítsák továbbra is Klapkát, Tiszát, Deákot, Jókait s minden magyart, kit előkaphatnak, mert így bizony még sokra vihetik. Hogy nekik nem tetszik a magyar hadsereg, ezt mi, ha nem mondják, nem írják, úgy is igen jól tudjuk. Majd csak meglesz a „Tribuna” engedelme nélkül is.

ban, hogy az önmegtágadást, mely egykori boldogságának s övéi jólétének alapfeltétele, tudja könnyen gyakorolni?

Megfelel-e a célnak a modern nevelés zongorajátékával és francia gramatikájával?

A választ e kérdésekre az előadó hallgatóira bízta, s így én is az olvasóra bízhatom.

Végül előadó a levezetett elveket, egy nehéz, ismerjük be, legnehezebb problémára megkísérlette alkalmazni.

A nőt állítja elénkbe, midőn a haza szólítja el férjét, fiát s a haza védelmére szembe állítja az ellenség golyó záporával!

Kis világa összetörik, mert a nagy világ érdeke követelte, de a művelt nő itt is megnyugvást fog találni; ő, ki önértékét mindig alá tudta rendelni márok érdekeinek, ha megtört kedéllyel is, bele fog nyugodni ebbe is, s vigasztalást fog találni abban, hogy a mi rá nézve pótolhatatlan veszteség, a közügynek szolgált javára, hogy övéinek vére is hozzájárult azon friss és új élet létesítéséhez, mely a kivívott győzelem után széles e hazában sarjad.

De ha nemcsak az ő kis világa törött össze a küzdelemben, ha a haza is romba dőlt, hol találjon akkor vigaszt, megnyugvást?

De ifju, erőteljes, aldozatkész, drága magyar hazánkban e kérdést csak felvetni is — felesleges.

—f.

Hosszu vezérczikket hoz a „Tribuna” „Roman guvernamental” czimer, melynek az a magva, hogy csak az a gyökeres román, a ki passivista, a többi csak kormányügynök. „Meg kell ismerni a kormány ügynökeit; őrizkedni kell tőlük és magán és nyilvános uton le kell álcázni őket. A román nép között nincs helye a kormány embereinek.” Meg kell ismerni, de őrizkedni tőlük s mégis le kell álcázni. Ezt értse meg, a ki tudja.

Legújabb számának vezérczikkében a „Budapesti Hirlap” ellen rántott kardot Doda védelmére, kiről a „B. Hirlap” azt írta, hogy diktátor lett Szörénymegyében. A diktátor mellé aztán kell vagy egy Brutus vagy egy Cassius, mert Caesart e nélkül nem lehet képzelni. A „B. H.” természetesen a Pulszky F. lapja, tehát olyan férfiú, a ki 16 évig konspirált uralkodója ellen s a kivel aztán a „Tribuna” könnyen elbánik. Ez tűzbe hozta a „Tribunát” s egyszerre olyan halni kész lesz a sárga-fekete lobogó alatt, — mintha már ágyuznának Szeben alatt.

Milyen szép látvány! A brassói öregnek meg az nem tetszik, hogy Besztercze-Naszódmegyének magyar szövegű térképe van. Tiszta román vármegye az — nesze nektek volt beszterczevidéki szászok — s nem lesz abból magyar, míg az öreg él Brassóban. Az is régi baj, hogy még mindig akad olyan gör. kel. román pap, a ki az államsegélyt csak azért is elfogadja, hogy az öreget ezzel bosszantsa. Mégis rossz emberek azok a román papok, miért nem kérnek segélyt inkább a brassói öregtől van annak elég . . . nem piczulája, hanem szóvirága s ez is jó bokrétának. Azt már mondanunk sem kell, hogy az öreg sem szereti a magyar hadsereget.

Már csak nem áll ő öreg létére a „Tribuna” háta mögé, hanem ő is megemlékezik a furor hungaricusról s így aztán csakugyan nem lesz magyar hadsereg, öröme az öregnek. Milyen jó kedvük van az atyafiaknak! Erontsuk-e? Minek, hiszen még nincs vége az oláh farsangnak.

Czenkalji.

Városi ügyek.

Képviselői közgyűlés.

A városi képviselőt szerdán d. u. rendkívüli ülést tartott, melyről csak ma referálhatunk, minthogy a gyűlés csak este végződött, a mikor lapunk már lezárva van.

A gyűlést Brennerberg Ferencz polgármester három óra után megnyitván, néhány tanácsai jelentés után áttért a tárgysorozatra.

A négy első pont jelentéktelen. Az 1887. évi árvapénztári mérleg tudomásul vétett; Löbl Katschi felvétel a község kötelékébe; Steinburg Frigyes havi segélye 2 frtról 4 frtra emeltetett fel s egy rendőrszolgá özvegyének évidija 58 frt 32 krban állapított meg.

Az első fontos tárgy a marhahusárak szabályozása volt. Ugyanis köztudomásu, mennyire monopolizálják a helybeli mészárosok a marhahusárlást s mily magas árakat szabnak egész önkényesen, úgy hogy a husfogyasztó közönség tényleg ki van szolgáltatva a mészárosok önkényének. Minthogy pedig az ipartörvény erre orvoslási módot nyújt, a brassói kereskedelmi és iparegyesület indokolt beadványt intézett a képviselőhöz, tenné meg az ipartörvényben előirt lépéseket a marhahusárak szabályozása tárgyában.

Méltó és őszinte elismerés illeti a városi tanácsot s különösen a polgármester és referens ural, hogy a város polgárságának ezen fontos anyagi érdekeit kellő erélyvel karolták fel s segítették az első fokú hatóságnál — a képviselőnél, győzelemre. S ha soká húzódott is az ügy, korántsem a tanács mulasztása, hanem egészen más, rajta kívül fekvő körülménye.

A kereskedelmi és iparegyesület kérvénye egész terjedelmében felolvasatván, a tanács a husáraknak negyedévenként való szabályozását javasolta. Az állandó választmány pártolván a tanács indítványát, egyuttal utasítatni javasolja a tanácsot, hogy a vágóhídi szabályzatnak a friss hus behozatalára vonatkozó határozmányainak módosítására tegyen javaslatokat.

A képviselő vita nélkül fogadta el ezen javaslatot s így az ügy végső elintézésre vár most s az alispán elé kerül.

(Ismerve az alispán urnak a megye s város lakosságának érdekei iránti igaz jóindulatát, nem kételkedünk ezen fontos ügy gyors és kedvező elintézésében. Szerk.)

Böhm János s Tutsek Emilia cselédszerző intézettulajdonosoknak az illetékek felemelésére vonatkozó kérvénye elutasított.

A kórház 1887. évi számadásai, melyek 1199 frt 34 kr fölösleget mutatnak ki, jóváhagyó tudomásul vétettek.

Igényeink rohamos növekedéséről szólva, már jeleztük, hogy magában véve is kényszerűséggel lemondásra vezet.

Az igazán művelt nő nem fog önmagától, nem fog övéitől semmit kényszerűségből megtagadni, saját akaratának kifolyásaként fogja léteíteni az összhangot kis világa és a nagy világ között, mely felmenti a kényszerűségből való lemondás alól.

Nehéz feladat ez, s vajmi gyakran szorul el mellette a nő szíve, de bátorítja annak tudata, hogy önmegtágadás és ebből folyó keserűség a nemes ember elkerülhetlen iskolája.

A belső embert, kedélyünket, a nő, az anya teremti, a kis világtól függ értékünk a nagy világban, abban való hasznavehetőségünk. Saját szerencsénket s elégedettségünket e kis világunkban való harmonia, a művelt háziasszony alkotása képezi, mert végre is ez otthonunk, a nagy világban csak vándorok, harczosok vagyunk. Az élet keserű sebeket ejt, de míg otthonunk tiszta, zavartalan összhang s béke székhelye, addig az élet harcában szerzett legkeserűbb sebek is gyógyulnak.

S megfelelően neveljük-e a nőt e magasztos hivatásra? Törekszünk-e arra, hogy a szellemi gyönyörök iránti fogékonyságot oly mértékben fejlesszük benne, hogy a család ez irányu jogos igényeit kielégíthesse?

Másrészt fejlesszük-e benne a lelki erőt az irány-

A város tulajdonát képező épületek s üzlethelyiségek bérbeadásáról szóló versenytárgyalás eredménye nagyobbára elfogadhatott; visszavettek: Adler J., Kányainé, Binder F., Kamner s Jeckelius, Jakobovits A., Neurihrer Mari, Rácz Lajos és Töpfner Károly ajánlatai, melyekre nézve új versenytárgyalás tartása elrendeltetett.

A Plecker-féle alapítvány ösztöndíjainak szétosztására kiküldettek: Dück József, Maager Ferencz és Schmidt Albert.

Safrano Anastase örökösének, kik atyjok nevére 750 frt alapítványt tettek, jegyzőkönyvi köszönet mondatott.

Hosszu, czél nélküli vita fejlődött ki Brassó város építési szabályzatának tervezete fölött, melyet Kaertsch Keresztély városi főmérnök eddig nála mindenkor tapasztalt szakértelemmel s kimerítő pontossággal dolgozott ki s terjesztett egy e czélból kiküldött bizottság elé, mely azt most a képrisleletnek mutatva be elfogadás végett. A tervezetre vonatkozólag egyes képrisleleti tagok adtak volt be írásbeli észrevételeket, melyeket Kaertsch főmérnök a javaslat beterjesztésével egyidejűleg nem ugyan szószoki ékesszólással — a mire különben nincs is szükség. — hanem alapos, szakszerű és meggyőző érvekkel erőltetett, ajánlva a tervezetet a részletes tárgyalás alapjául.

A hosszú vitában részt vettek az előadón kívül: Fabriczius Károly, ki elhalasztási indítványt tett: Schnell Károly s dr. Herell Henrik, a kik külön, díjazott, szakértő bizottság kiküldését kérték; Königes János és dr. Fabritius József az eredeti tervezet mellett s Schnell Alfred, ki idegen szakértő véleményének kikérését indítványozza, mit azonban később visszavon.

Hosszu vita után végre szavazás következett, melynél az eredeti tervezet a részletes vita alapjául elfogadhatott.

Ezzel a gyűlés — az idő nagyon előrehaladván — veget ért.

A brassói magyar dalárda jubilauma.

A Brassói magyar dalárda választmánya következő — névre szóló — felhívást intézte városunk magyar polgárságához:

Tisztelt polgártárs!

A legszebb és a legkövetesebb zene az emberi hang, mely az enei érzéssel értelmet párosít; míg összhangja által a kedélyt ragadja meg s a művészet varázskörébe von, addig a dal szövege értelmekre hat. A dal tehát a szív érzelmeinek leghivebb tolmácsa. A dal azon eszköz, mely felmelegíti a fásult szíveket. A dal vigasztal, buzdít, nemesít, nagy tettekre hevít; s ki a dalt miveli, ki annak művelését előmozdítja; humanus és hazafias tettet gyakorol.

A dal eme fontosságának köszöni létjogosultságát a „Brassói Magyar Dalárda“, mely 25 éves fennállása óta hazánk s végpontján nemcsak a szív és kedélyképzésre, nemcsak a jó izlés nemesítésére folyt be tevékenyen, hanem nemzeti kincsünk: a magyar dal és a nemzeti öntudat ápolása által is fontos hivatást teljesített.

E magyar Dalárda hangja zendül, midőn az írás szavai szerint alig valának ketten vagy hárman, kik az igének megvalósításáról bizonyosságot mertek tenni, midőn annak működő apostolai csak félve merték e zászló alá követni szívök hívogató szózatát, nehogy életviszonyaikkal hozzák magukat összeütközésbe. Ez egyet egyszerű dala mellett hevültek elődeink, midőn a nemzeti öntudat ébredésével ennek előadásai képeztek a brassói magyarság egyetlen nyilvános találkozó helyét, melyen minden igazán érző szív megjelenni kedves hazafiúi kötelességének érezte. Ez egyet dala nélkül hazafias ünnepet nem rendezhetünk ma is, midőn az egyetek tulságos szaporodása teherként kezd nehezkedni társadalmunkra, hintegetvén abban a közönyösség magvait.

Éltető dalával minden időben életet vivott ki magának s bár élte nem folyt minden gondtól és agodalomtól menten, hanem hegyi patak módjára hol tágasabb hol szűkebb mederbe szorult, majd csendes csevegéssel haladt, majd siklaakadályokkal küzdve, zugásával betöltte a környezetet, de vízének kristálytisztaságát, eredeti jellegét a hazafias dal és hazafias érzélem önzetlen ápolását megtartotta máig is.

Ezen „Brassói Magyar Dalárda“ f. évi január hó 29-én tartott közgyűlésében általános lelkesedés közt egyhangulag kimondotta, hogy fennállásának 25-ik évfordulója alkalmából ezen év május hó 20. és 21-én pünkösd 1. és 2. napján ünnepet, jubilaumot rendez.

Nem a szokásnak kíván hódolni az egyet, midőn e fontos lépésre határozta magát, hanem egy, helyi viszonyaink által parancsolt és egy a brassói magyarság iránt érzett elengedhetlen kötelességnek vél

eleget tenni, ha a küzdelemmel megfutott negyedszázados pálya végpontján visszatekint annak jó és rossz napjaira, feleleveníti annak emlékeit s abból füzi meg magának a jövő reménykoszorúját. Szeretjük hinni, hogy a dalárda 25 éves jubilauma Brassó város összes magyarságának örömmünnepe lesz.

E reményünkben hazafias tisztelettel hívjuk fel kedves polgártársunkat, mint a magyar ügyeknek ismert pártfogóját, szíveskedjék tehetségéhez képest oda hatni, hogy nemzeti ünnepélyünk mentől szebben sikerüljön.

A mennyiben mint egyetünk pártoló tagja már sorakozott annak zászlója alá: igyekezzék körében az ügynek barátokat szerezni.

A mennyiben pedig körülményei a sorakozástól ez ideig visszatartották volna, e napokban meg fogja keresni a pártoló tagok gyűjtésére kiküldött bizottságnak; kérjük, fogadja őket az ügy iránt érzett érdeklődésének melegségével s egyetünk pártoló tagjai közé való belépése által szíveskedjék tanúságot tenni arról, hogy a Brassói Magyar Dalárda iránt táplált érdeklődés él még minden igaz magyar szívében.

Egyebekről alkalom szerint a helyi magyar lap útján veendő értesítést. Addig is becses támogatását remélve

hazafias üdvözléssel maradtunk

Brassó, 1888. február hó 9-én.

A „Brassói Magyar Dalárda“ nevében:

Killyéni Endre,
elnök.

Józsa Mihály,
titkár.

Táviratok.

Pétevár, febr. 24. (A „Brassó“ eredeti távirata.) A tegnapi hivatalos lap közlése az orosz kormány kommunikációját a bolgár kérdésben. Semmi újat nem tartalmaz; a bulgáriai viszonyok törvényteleneknek, Koburgot a hatalom bitorlójának nevezi, kit a hatalmaknak együttesen el kell távolítani. A katonai beavatkozás kizárt. (Ugy látszik, a hegy egeret szült. Szerk.)

Budapest, febr. 25. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Trugmayr Károly szepesmegyei tanfelügyelőt váltóhamisítás miatt elfogták.

Krakkó, febr. 25. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Varsóban pályázatokat hirdetnek nagy katonai szállítmányokra, de a vállalkozók a nagy rubel-árfolyam csökkenése miatt aranyban akarják a fizetés teljesítést.

Helyi és vidéki hírek

Személyi hírek. Mádi Kovács György altábornagy s erdélyrészi honvéddandárparancsnok Schreiner Imre százados kíséretében Kolozsvárról városunkba érkezett. A tegnapi d. e. folyamán tisztelettel nála Pókay János tábornok ur, a honvédtisztikar és más notabilitások.

Püspöki látogatás. Czékus István tiszai ág. ev. püspök — mint értesülünk — április hó folyamán szándékozik a brassómezei esperesség egyházait megvizsgálni s e czélból mintegy 8 napot megyénkben tölteni.

Időjárás. Szép lassan közeledünk a tavaszhoz. Az éjszakák ugyan hidegek még, de nappal nagyobbára derűt, meleg idő van. Tegnap nagy szél fújt, mely erősen olvasztotta a havat. Este azonban ismét megváltozott az idő és meglehetősen nagy havazás állott be.

Felolvasás. Ismételten figyelmeztetjük a t. közönséget, hogy a tanári kör felolvasásai ezentúl este 6 órakor kezdődnek. A holnapi felolvasó Binder Jenő főreáliskolai tanár lesz.

Uszoda. A városnak könnyen meggyűlhetik a baja az uszodabérlővel, a ki alighanem kártérítési keresetet fog indítani a város ellen, a miért az alsó sétátérből uszodát akar csinálni. Jó lesz erről eleve gondoskodni s a sétátér annak hagyni, a mi volt. Különben most nincs is még uszó-idény! Azért a vizet jó volna levezetni, vagy pedig a havat elhordatni.

Az országos szemgyógyintézet Brassóban f. véi márczius 1-én fog megnyitni s tart szeptember 30-ig. Az intézet a városi szülőkben van elhelyezve.

Helyettes lelkész. Mihályi Károly apáczai ev. lelkész helyét — mint értesülünk — az ág. ev. magyar esperesség ideiglenesen Bohus Pál püspöki káplánnal (Rozsnyóról) töltötte be, ki április elején fog ideérkezni.

Nőegylet. A brassói protestáns nőegylet f. hó 26-án fogja megtartani ideai tisztújító közgyűlését. — A már szétküldött évi mérlegből kitűnik, hogy az egyet vagyona az idén 57 frt. 21 krral gyarapodott s ez idő szerint 1946 frt. 24 krt tesz ki. A tagok száma 93; a lefolyt évben a karácsonyi természetbeni segély kivételével az egyet 125 frtot fordított segé-

lyezésekre. Szép eredmény, mely dicséri az elnökség és választmány buzgó tevékenységét.

A „Gazeta“ sajtópörének végtárgyalása márczius 14-én fog tartatni Kolozsvárt. Mint vádlott dr. Muresianu Aurél f. szerkesztő s Bobancu István segéd-szerkesztő szerepelnek.

Építési kedv. Nagyban indult meg városunkban az építés ikedv. Impozáns épület lesz a főreáliskola épülete, melóhez tavasszal kezdenek; szép épületet emel a reáliskola szomszédságába Maurer Viktor bankigazgató; a „Nap“-nál alighanem építeni fog az iskola számára Königes János és a nagy-utezában szép házat épít Fleischer Mihály és társa, a hova egyidejűleg az Eszterházy pinczét is akarja áthelyezni. Jól van ez így! Csak építsenek, szépüljön a város!

Posta-takarékpénztár. A brassói áll. el. és polgári iskolák növendékei részéről a f. tanévben eddig már 174 frt 19 kr, a csernátfalusi állami elemi iskola növendékei részéről 91 frt 75 kr tétetett be a posta-takarékpénztárba. Ohajlandó volna, hogy a többi iskolák részéről is hasonló kimutatásokat közölhetnénk.

Iparügy. Leonhardt Ferencz helybeli jönevű posztógyáros a „brassói kereskedelmi és iparegyesület“ közvetítése folytán elnyerte a kassa-oderbergi vasutársaság posztószállítását.

Könyöradományok. A szerencsétlen, borzasztó nyomorral küzdő Kovács Imre nevű cipész számára, kinek egy héten három gyermekét ragadta el a halál 1 frt. adományt vettünk Nagy István s 50 krt Fejes Mózes csizmadia mester úrtól. Áadtuk a nyomorral küzdő családnak. További adományokat is készséggel közvetítünk.

Ifj. Horváth Mihály főispáni titkár Segesváron — mint örömmel értesülünk — szerencsésen átalította életveszélyes betegségét, melyről annak idején tudósítottunk Horváth Mihály főispán ur f. hó 20-án utazott ismét Fogarásról Segesvárra, nagy reményekre jogosító fia meglátogatására.

Trefort Ágost miniszter egészsége öröndetes javulásként indult; a beteg ugyan látogatásokat még nem fogadhat, de közvetlen környezetével folytatni szokott társalgásában élénk érdeklődést mutat a napi események iránt, s remélhető, hogy közelébb már rendes tevékenységét — habár kezdetben mérsékelten is — újból felveheti.

Egy szerelmi dráma végfelvonása játszódott le tegnap városunkban, melynek hősnője nem szalonokban keresendő, mert csak egy cselédleány volt. És csodálatos — mégis volt szíve, mégis tudott igazán szeretni. A szép Zsuzsika mélyen, szívének legbensőbb érzelmével szeretett egy legényt, ki őt aztán megcsalva, mást vezetett az oltárhoz. Midőn a mult héten a leány megpillantá a hűtlen kedvest, nejjével karján — a világ egyet fordult vele, szíve nagyot nyílt s a vér agyába szökölt. Ezóta mindig esküvőre készült a boldogtalan, míg végre beszállították a szülők házába — hol örök éjszaka borult a szerencsétlenre: megőrült. Lehet, hogy más intézetben vissza lehetett volna őt az életnek adni, de ki törődne nálunk egy cseléddel? A „Rókus-kórház titkai“ kifürkészhetlenek, titokzatos homály fűdi az ott történeteket; így el kell fogadnunk a tényt, hogy a szegény leány mélyen érző szíve megszakadt. Tegnap kísérték a temetőbe a szerencsétlen Zsuzsikát és sirjára barátai számtalan ne-felejes koszorút helyeztek, nemeskeblű urnője pedig szívéhez tette ama férfi arcképét, kiért az megszakadt. Régi történet az: „Miért is van szív s a szívben szerelem?“

Nőrablár. Szentesen, D. Lajos, hushagyó éjszakáján két fegyverhordozója kíséretében fustélyokkal és egyéb kézbellekkel betört B Antal lakásába s mint a „Csongrádmegye“ írja, annak szemrevaló feleségét — a gazda minden tiltakozása dacára — elrabolta; sőt, miután a férj erősebb argumentumokat akart használni, őt a két fegyverhordozó alaposan belybenhagyta. B. Antal azonban, minthogy a menyecske a négy apró gyermeket nem vitte el magával, törvény előtt követeli vissza hűséges élettársát s más vagyonának jogtalan eltulajdonítása végett panaszt emelt a törvényszéknél.

„Senki sem boldog halála előtt!“ mily igazat mondott ezzel a hajdani görög bölcs! Senkit sem tartatunk addig boldognak míg él, mert mindenféle fájdalmak s veszélyek környezik az élő embert, a ki végre is csak a sirba találja meg az örök nyugalommat. Mindamellet minden ember arra törekszik, hogy már e földön elérje a boldogságot s a halálról, e legkellemetlenebb, de kimaradhatatlan látogatóról még hallani sem szeretnek. Ezért hálásan meg is becsülnek mindenkit, a ki olyan szert talált fel, a mely szenvedéseiket részben enyhíti, vagy azoktól végképp meg is szabadítja. Ily közbecsülésben részesült Brandt R. gyógyszerész is, a ki az ő svájci labdacsaival mindennemű emésztési bajok ellen a legsikeresebben tud megküzdeni. Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsaival a gyógyszerárakban dobozonként 70 kr. kaphatók, de minnig gondosan megfigyelendő (Brandt és különösen a keresztnév) Richard névalírása a védőjegy fehér keresztjén.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Szám 480.—1888. végén.

Árverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirre teszi, hogy a segesvári kir. járásbíró 1887. évi 3325, 3326. és 3327. számú végzése folytán a „Schüssburger Spar- und Hypotheken-Credit-Verein“ járára volkányi Henning Mihály, Schaser Márton és Schuller János ellen 358 frt tőke, 110 frtnak 1886. évi február hó 4-től, 110 frtnak 1886. február 23-tól és 138 frtnak 1886. március 12-től számítandó 8%-os kamatai és eddig összesen 87 frt 72 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt s 478 frt 30 krra becsült, 15 szekér széna, 17 szekér csős törökbuza, 105 veder bor, 12 drb. különböző nagyságu hordó, 2 vasas ökörszekér, 2 vaseke taligával, 4 nagy kád, 2 tehén, 2 borjú, 6 kalongya kender, 16 drb. ökörszekér rész, 3 szekér takarmánymányrépa, házi butorok, fali órák, egy dísznő s gazdasági szerelvényekből álló ingóságok -- nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a segesvári kir. járásbíró 3976, 3989. és 3990. /1887. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Volkány községében végrehajtást szenvedők 3. és 9. sz. a lakásán leendő eszközésére 1888. évi február hó 29-ik napjának délelőtti 10 órája határ időül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legelőbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban meg

állapított feltételek szerint lesz kifizetendő Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettéshoz tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Segesvár, 1888. február 12-én.

Fodor Arpád,
kir. bírósági végrehajtó.

(93) 1—1

Máriaczei gyomorsöppek.

Kiflinő halásu szer a gyomor minden betegségében.

Védjegy. Földművelhetetlen étvágyhiány, gyomorgöngyöség, rossz illatú lélekzet, felfúvódás, savanyu felbőgés, kólika, gyomorhurut, gyomorfégés, homok- és daraképződés, túlságos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, fűfűzés (ha a gyomortól ered), gyomorgöngyös, székszorulás, a gyomornak etellel és italokkal való túlterhelése, giliszták, lép-, máj- és aranyeres bántalmak esetében.

Egy üvege 35 kr., kettős palack 60 kr.

Központi szétküldés Brady Károly gyógyszerész által Kremsierben (Morvaország).

Kapható minden gyógyszerertárban.

Óvás! A valódi máriaczei gyomorsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jelölés minden üvegnek piros, a fenti védjeggyel ellátott borítékba kell göngyölvé lennie és a minden üveghez mellékelt használati utasításon meg kell jegyezve lenni, hogy az Kremsierben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomott.

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J., Hornung Gyula, Jekelius J. özvegye, Kellemen Ferencz a Fehér templomhoz címzett és Schuster L. K. gyógyszerertárban; Földvártn Schneider Vilmos gyógyszerésznel; Seps-Szentgyörgyön Beteg Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészknél.

(84) 3—52

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképezést körébe vágó munkák gyors, pontos, izlése s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szives jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel **Knapp M.**,
fényképész.

(1) 62—*

Vendéglő-

üzlet megnyitás!

Van szerencsém ezennel tisztelettel jelenteni, miszerint vendéglőm és szállóhelyem Brassó, Bolya, 350. szám alatt az „Arany-Sas“-hoz megnyitott.

A ki Bodolán ismert, remélem, fel fog itt is keresni.

Kósa Sándor,
vendéglős.

Előnyő alkalmi bevásárlás

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

női divattermükben

(71) 5—*

BRASSÓ — FÖTÉR.

Menyasszonyi, séta- és házi ruhák (toilettek) a legújabb divat szerint készülnek. — Továbbá a raktár egy részét tartalmazó női divat gyapju és selyem ruhaszövetek fekete és minden színben, posztómaradékok, mosó satin és cretonok, ugyisnt női- és gyermek-felöltők, esőköpenyek és mantillek a tavaszi új bevásárlás folytán előnyös áron adatk el.

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Ugyanott egy gyakornok fölvetetik.

AZ „ALBINA”

(13-a) 8—

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe

elvállal takarékbetéteket a felmondási határidő szerint 5, 4 s 3½ százalék mellett, melyek után maga fizeti a 10% jövedelemadót.

Vásárol és elad „Albina” zálogleveleket a napi árfolyam mellett, melyeket legmelegebben ajánl a t. közönségnek, mint a legjobb és legbiztosabb befektetési papírt.

Leszámitol váltókat — legkevesebb két aláírással, — azok természete szerint 6½ és 8 % kamatláb mellett.

Leszámitol váltókat csak egy aláírással is 7%-kal, ha azok jelzálogilag biztosítvák.

Engedélyez nyílt hiteleket 6½ % mellett.

Ad kölcsönöket biztos értékű árukra, melyeknek értéke nem könnyen változó, a kölcsönösszeg szerint 6½—8% mellett.

Előlegez értékpapírokra, melyek a budapesti, bécsi s bukkaresti tőzsdén játszanak, 6½ % mellett árfolyambeli értékeik 85%-áig.

Vásárol és elad ércpénzeket a napi ártolyam szerint.

Elvállal megbízásokat mindennemű értékpapírok vásárlása-s eladására a legelőnyösebb feltételek mellett.

Bérbe ad a brassói pályaudvar közvetlen közelében lévő s azzal az „Albina” tulajdonát képező külön vasuti vágány-nal összekötött telken akár szabad rakhelyeket, — akár egész raktárokat, akár pedig azoknak csak egyes részeit; valamint letétbe felvesz raktáraiba olcsó fekbér mellett kisebb árumennyiségeket is.

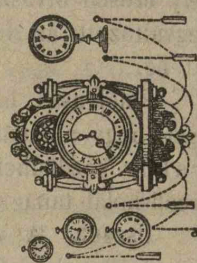
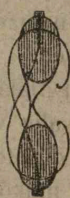
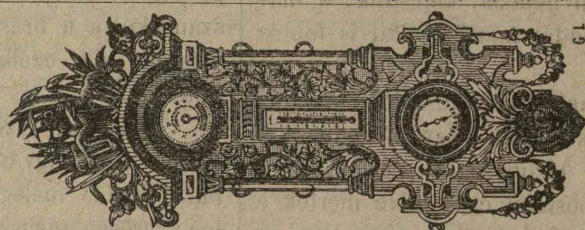
Bővebb felvilágosításokat készséggel nyújt ugy a brassói fióktintézet pénztára, valamint az intézetnek Brassón kívül lévő bizalmi férfiai.

Pénztári órák:

naponként délelőtt 9—12, délután 3—5 óráig.

A fióktintézet helyisége:

Brassó, fötér 90. sz. a., az I. emeleten.

(2)

DRESSNANDT J. EDE

Brassóban, klastrom-utca 2. szám alatt

(a rom. kath. templom közelében)

ajánlja jól berendezett raktárát, ugymint: arany és ezüst svájci zsebróráit, inga-, keret-, schwarzvaldi mindennemű óráit, továbbá orálanczait, zeneműveket és nagy választékban álló optikai tárgyakat a legelőnyösebb árakban.

Minden javítások és megrendelések lelkiismeretes jóállás mellett pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Olyan tárgy, mely a megrendelőnek kedvére nincs, részteség nélkül készséggel visszatérítik.

Minden e szakba tartozó vétel vagy csere a legelőnyösebben teljesítetik.

